

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 8. november 2010 — Lebara Ltd mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-520/10)

(2011/C 30/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lebara Ltd

Sagsøgt: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en afgiftspligtig person (herefter »handlende A«) sælger telefonkort, der repræsenterer retten til at modtage telekommunikationstjenester fra denne person, skal sjette momsdirektivs⁽¹⁾ artikel 2, nr. 1), da fortolkes således, at handlende A foretager to leveringer, som skal pålægges moms: én levering, når det første salg af telefonkortet fra handlende A til en anden afgiftspligtig person (herefter »handlende B«) finder sted, og én levering på tidspunktet for dets indfrielse (dvs. når det anvendes af en person — »slutbrugeren« — til at foretage telefonopkald)?
- 2) I bekræftende fald, hvordan skal der (i overensstemmelse med EU's momslovgivning) pålægges moms gennem forsyningskæden, hvor handlende A sælger telefonkortet til handlende B, handlende B videresælger telefonkortet i medlemsstat B, og det til sidst købes af slutbrugeren i medlemsstat B, hvorefter slutbrugeren anvender det til at foretage telefonopkald?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Appel iværksat den 8. november 2010 af Grúas Abril Asistencia, S.L. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 24. august 2010 i sag T-386/09, Grúas Abril Asistencia, S.L. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-521/10 P)

(2011/C 30/30)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Grúas Abril Asistencia, S.L. (ved abogado R. García García)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

De fremførte argumenter tiltrædes, og efter gennemførelsen af de nødvendige, retlige procedurer ophæves kendelsen om afvisning af sagen, og annulationssøgsmålet antages til realitetsbehandling, da appellanten har søgsmålskompetence, og der træffes endelig afgørelse vedrørende sagens realitet i henhold til appellants påstand.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appelsagen er rettet mod Rettens kendelse, der afviser at realitetsbehandle det annulationssøgsmål, som appellanten havde anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens beslutning om ikke at indlede nogen procedure med henblik på at skride ind overfor de tilsidesættelser, som er gjort gældende. Retten har lagt til grund, at en sådan afvisning ikke kan anfægtes af en privatperson.

Appellanten er af den opfattelse, at privatpersoner kan indbringe et annulationssøgsmål i henhold til artikel 230 TEF og artikel III-365 i traktaten om en forfatning for Europa og til retspraksis, som adressat for den afgørelse, der anfægtes, og som berører dem umiddelbart og individuelt. Appellanten kræver, at kendelsen om afvisning af sagen ophæves, og at annulationssøgsmålet herefter antages til realitetsbehandling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Würzburg (Tyskland) den 9. november 2010 — Doris Reichel-Albert mod Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Sag C-522/10)

(2011/C 30/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Würzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Doris Reichel-Albert

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelsen i artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter perioder med børnepasning, der er tilbagelagt i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, kun anerkendes på samme måde som perioder tilbagelagt på statens eget område, såfremt den forælder, der har passet barnet, har haft sædvanligt ophold i udlandet sammen med sit barn og under pasningen eller umiddelbart før barnets fødsel har tilbagelagt perioder med tvungen bidragsbetaling som følge af en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, som han har udøvet dér, eller — for det tilfælde at ægtefællerne eller samlivspartnerne har fælles ophold i udlandet — ægtefællen eller partneren til den af forældrene, der passede barnet, har tilbagelagt tvungne forsikringsperioder, eller at den omstændighed, at han ikke har tilbagelagt sådanne, alene skyldes, at han tilhører en af de persongrupper, der er nævnt i § 5, stk. 1 og 4, i SGB VI, eller var fritaget for tvungen forsikring i henhold til § 6 i SGB VI (§56, stk. 3, andet og tredje punktum, § 57 og § 249 i SGB VI)?
- 2) Skal bestemmelsen i artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes videre end dens ordlyd, således at der i undtagelsestilfælde tillige skal tages hensyn til perioder med børnepasning uden beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, såfremt pasningsperioden ellers hverken medregnes ifølge lovgivningen i den kompetente medlemsstat eller i en anden medlemsstat, hvor den pågældende person havde sædvanligt ophold i børnepasningsperioden?

⁽¹⁾ EUT L 284, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 10. november 2010 — Wintersteiger AG mod Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

(Sag C-523/10)

(2011/C 30/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wintersteiger AG

Sagsøgt: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal formuleringen »ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå« i artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ (herefter »Bruxelles I-forordningen«) for det tilfælde, at et varemærke, som er registreret i forumstaten, og som tilhører en person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, angiveligt er blevet krænkede ved anvendelse af et nøgleord (herefter »AdWord«), der er identisk med varemærket, i en internetsøgemaskine med forskellige landespecifikke topdomæner, fortolkes således,
 - 1.1. at retterne kun har kompetence, såfremt nøgleordet anvendes på søgemaskinens netsted på forumstatens topdomæne;
 - 1.2. at retterne alene har kompetence, såfremt netstedet for den søgemaskine, hvor nøgleordet anvendes, er tilgængeligt i forumstaten;
 - 1.3. at retternes kompetence afhænger af, at yderligere krav er opfyldt, foruden at netstedet skal være tilgængeligt?
- 2) Såfremt spørgsmål 1.3 besvares bekræftende:

Hvilke kriterier er afgørende for, om forumstaten har kompetence i henhold til artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen ved anvendelse af et varemærke, som er registreret i forumstaten, som nøgleord i en søgemaskine med et andet topdomæne end forumstatens?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EFT 2001 L 12, s. 1.